

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 948-ҳадис

* لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لَأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ،
فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا.

(رواه الشيخان)

Ҳар бир Пайғамбарнинг ижобат қилинадиган дуоси бордир. Барча пайғамбарлар ўша дуони қилиб бўлганлар. Мен эса ўша ижобат қилинадиган дуойимни қиёмат кунда умматимни шафоат қилиш учун яшириб қўйганман. Худо хоҳласа, умматимдан кимки Аллоҳга бирор нарсани ширк келтирмаса, ўша дуога эришувчидир.

Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

